

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Jeg henviser til, at Forslaget i det andet høje Ting har faaet en meget indgaaende Behandling baade i Tinget og i Udvalg, og de forskellige Partier her i Salen har sikkert ogsaa til enhver Tid været orienterede med Hensyn til Drøftelsen i Folketinget af Problemerne, og hvad Resultat man er naaet til. Jeg erkender, at det er en Skønssag, paa hvilke Omraader inden for Husdyravlen man først og fremmest skal yde Støtte, og jeg erkender ogsaa, at det var ønskeligt, om der var flere Midler til Raadighed. Imidlertid er Midlerne nu engang begrænsede, der er ogsaa det Hensyn at tage, hvorledes man skal tilvejebringe disse Penge, og jeg har for mit Vedkommende ikke lagt Skjul paa, at jeg vel har anvendt streng Økonomi, men dog har ment paa de vigtigste Omraader at maatte gaa til en Forhøjelse af Tilskuddet. At nogle maaske vil mene, at der ogsaa paa andre Punkter burde været foretaget Forhøjelse, er en Sag for sig, men jeg forstaar dog, at ingen vil bestride, at de Omraader, hvor man har sat Beløbene op, i Virkeligheden er dem, hvor man først og fremmest maatte gaa til en Forhøjelse, hvis det overhovedet var muligt at skaffe Pengene.

Jeg skal afstaa fra at komme ind paa en Drøftelse af Enkeltheder. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. Krarup, som gerne vilde have indført tvungen Hingste-kaaring, at det er selvfølgelig noget, som Hesteopdrætterne lettere kan blive enige om indbyrdes, end de kan blive enige med dem, der skal købe Hestene. For disse sidste er der naturligvis noget farligt i, at man begrænser Hesteopdrættet, hvorved der ikke kommer saa mange Heste frem paa Markedet, hvad der utvivlsomt vil medføre en Forhøjelse af Hestepriserne. Af den Grund er der jo heller ikke Enighed inden for Landbruget om dette Spørgsmaal. De, der skal sælge, kan nok blive enige, men Enighed mellem begge Parter, baade de mange Landmænd, som skal købe Heste, og dem, der sælger, er vanskeligere at opnaa, og saa længe der ikke er opnaaet større Enighed, end Tilfældet er i Øjeblikket, har jeg ikke ment det rigtigt at tage dette Spørgsmaal op.

Maa jeg dernæst sige med Hensyn til Spørgsmaalet om kunstig Befrugtning, at dersom det blot var nogenlunde rigtigt, hvad man regner med at en saadan Ordningens Gennemførelse vilde betyde af Fordele for Landbruget, saa kan jeg ikke se nogen egentlig Nødvendighed for at gaa til et ekstraordinært Statstilskud paa dette

Omraade. Der er jo ikke det fjerneste i Vejen for, at disse Foreninger kan blive ligestillet med andre Foreninger med Hensyn til Bevillingens Anvendelse.

Tilbage staar det Spørgsmaal, der nu blev rejst af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som mente, at man ikke burde lade Dyr-lægerne have Monopol med Hensyn til Udførelsen af dette Arbejde. Saa længe man ikke har større Sikkerhed paa dette Omraade, saa længe Spørgsmaalet med Hensyn til smitsomme Sygdommes Udbredelse ikke er mere afklaret — man mener jo i øvrigt, at der snarere er Tale om en Betryggelse end om en Fare i saa Henseende —, er det givet, at det i høj Grad afhænger af, hvordan Arbejdet foretages. Jeg vil derfor foretrække, naar Forholdet ligger saadan, at man holder sig til Dyr-lægerne. Men selvfølgelig vil jeg indrømme det ærede Medlem, at dersom Dyr-lægerne misbruger en saadan Monopolstilling, ja, saa bliver det en helt anden Sag, saa maa man naturligvis tage Spørgsmaalet op igen. Det kan jo ikke være Meningen, at de skal misbruge en saadan Monopolstilling; det tror jeg nu heller ikke de vil gøre. Der kan naas meget ved Forhandling, og det vil man sikkert ogsaa kunne paa dette Omraade.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Krarup angaaende Svinekortenes Tildeling, at det Spørgsmaal kan man strengt taget ikke sige hører herindunder. Jeg kan ikke udtale mig derom i Øjeblikket, men ønsker man Oplysninger i Udvalget herom, er jeg naturligvis rede til der at give Oplysninger ogsaa angaaende det Spørgsmaal.

Jens Høyer: Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen var forbavset over, at man i Forbindelse med denne Sag ogsaa kunde tale om Sterlingspørgsmaalet. Ja saamænd, hvorfor ikke! Men det ærede Medlem bør dog huske, i hvilken Forbindelse jeg fremdrog dette Spørgsmaal. Jeg fremførte, at den højtærede Undervisningsminister havde udtalt, at han mente, Landbrugserhvervets Trivsel var af livsvigtig Betydning for Samfundet, og saa var det, jeg opkastede det Spørgsmaal, om nu ogsaa Regeringen i sin Helhed var af samme Opfattelse. Og det betvivler jeg; for hvis den havde været det, vilde den ikke have lagt Landbruget, som i Forvejen var saa langt nede, havde det saa svært, yderligere Sten i Vejen ved at lave den Sterlinghistorie, som den lavede i September, og som jo i Dag næsten, kan vi sige,